

TRIVSEL+ KORTLÆGNING

SAMLET RAPPORT MARTS 2022

Min Guldberg Christensen
Betina Boldt Ernst
Jane Borch Andersen
Mette Nørmark

Fredericia
Kommune

I Fredericia er vi i gang med at skabe øget kvalitet i samarbejdet omkring trivsel for børn og unge. Målet med projektet er en fælles trivselsorganisering, der går på tværs af forvaltninger, afdelinger, døgn og personer. Trivselsorganiseringen kommer til at medvirke til, at trivselsindsatser er systematiserede og koordinerede med udgangspunkt i grupper, barnet, den unge og familien.

MÅL FOR TRIVSEL+ PROJEKTET:

En smidig, hurtigt reagerende og systematisk trivselsorganisering på tværs af personer, afdelinger og forvaltninger.

**Fredericia
Kommune**

INTRODUKTION TIL KORTLÆGNING

I et projekt som Trivsel+ er det helt afgørende vigtigt, at så mange som muligt er med til at skabe de nye gode løsninger til gavn for vores børn og unges trivsel.

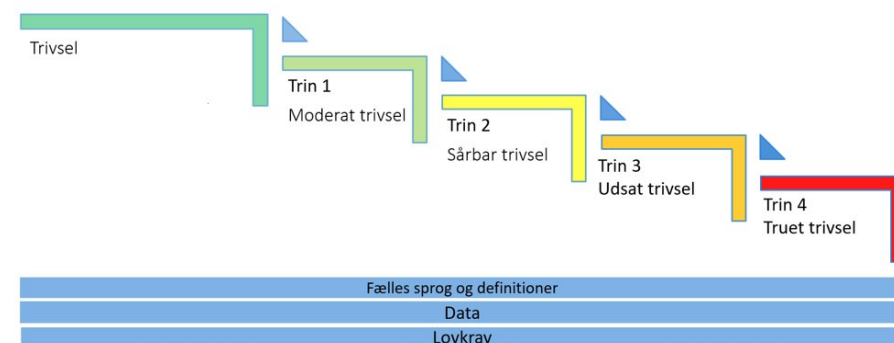
Projektet skal løse de problemer, der reelt er i praksis, og ikke kun dem man forestiller sig eller synes, der er. Første fase i projektet er en kortlægning af, hvordan trivselsarbejdet opleves på tværs af fagligheder, afdelinger, forvaltninger og samarbejdspartnere. Derfor har vi indsamlet input og viden om det praksisnære (sam-)arbejde om og med trivselsindsatser i Fredericia Kommune på tværs af organisationen samt fra forskning om børn og unge fra 0 til 25 år.

Trivsel+ projektet er organiseret i 3 spor: Synlig fritid, fravær/fællesskaber og SSP.

METODE

Formålet med kortlægningen er at generere viden om og skabe overblik over eksisterende indsatser, værktøjer, tilbud, mødefora og ressourcer, hvor der arbejdes med trivselsindsatser. Trivsel+ kortlægningen består af både kvantitative og kvalitative input. Rammen for begge dele har været den overordnede Trivsel+ trinmodel.

Fælles model på tværs af fagligheder og forvaltninger

HVEM HAR GIVET INPUT?

I alt har ca. 300-350 personer været med til at give input - herunder ledere i forvaltningen Børn Unge og Kultur, ledere af dagtilbud, skole og fritid, ledere i forvaltningen Familie og Børnesundhed, repræsentanter fra AKT vejlederniveauet, familiekonsulenter, myndighedsrådgivere, sundhedsplejersker, repræsentanter for pædagoger og lærere, repræsentanter fra PPR, repræsentanter fra eksterne samarbejdspartnere (fx politiet), UU, repræsentanter fra videregående uddannelser, faglige konsulenter og ledere fra andre afdelinger.

NU KENDER VI KERNEPROBLEMERNE

I det følgende er beskrevet de kerneudfordringer, der er identificeret på tværs af organisationen samt i de tre spor, projektet omhandler. Kerneudfordringerne har baggrund i den videnindsamling, der løbende er pågået og beskrevet i det følgende.

Kerneudfordringerne er udelukkende identificeret ved at være gennemgående udtalelser eller pointer, der er beskrevet af flere adspurgte.

TRIVSEL+

Kerneproblemer på tværs af organisationen

KERNEPROBLEMER – PÅ TVÆRS

- Møder forandrer sjældent praksis
- Succes afhænger af bestemte individer
- Ofte ved vi ikke, hvem der arbejder med hvem, om hvad og hvornår
- Hvad skal vi? Hvad kan vi? Hvad må vi? Hvem kan hjælpe os?
- For få voksne tager nok ansvar
- Borgere med mange udfordringer snakker med for mange fra kommunen

VIDEN

På tværs

VIDEN

DER ER NOGLE GANGE MEGET LANG VENTETID PÅ INDSATSER

Fagprofessionelle venter ofte længe på at komme i kontakt med den rette kollega, leder eller samarbejdspartner. Det er ofte svært at gennemskue, hvilken mødekontekst en indsats drøftes og igangsættes i, samt hvilke ressourcer der kan og skal prioriteres og afsættes.

Konsekvensen bliver ofte, at børn, unge og familier venter længe på en aktiv indsats eller en afklaring af et forløb.

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- Succes afhænger af bestemte individer.
- Ofte ved vi ikke, hvem der arbejder med hvem, om hvad og hvornår.
- Hvad skal vi? Hvad kan vi? Hvad må vi? Hvem kan hjælpe os?

VIDEN

F&B TEAM ER NOGLE GANGE GODE

I mange kvantitative som kvalitative input bliver F&B teams nævnt, og mange har en holdning til dem. Nogle oplever mødekonteksten som et godt tværfagligt rum, hvor indsatser igangsættes hurtigt, og viden deles konstruktivt. Omvendt oplever andre frustration over lange ventetider samt forskelle i vilkår for teamets medlemmer ift. at arbejde løbende med opgaverne.

Konsekvensen bliver, at der er stor forskel på, om fagprofessionelle oplever F&B team som hjælpsomt og givtigt eller som spild af tid i arbejdet med børn og unges trivsel.

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- Møder forandrer sjældent praksis.
- For få voksne tager nok ansvar.
- Succes afhænger af bestemte individer.

VIDEN

REDSKABER SKAL VÆRE TILGÆNGELIGE OG VIRKE HER OG NU

De adspurgte i kortlægningen oplever utallige forskelligartede henvisningsskemaer, procedurer, strukturer, systematikker og pædagogiske metoder, de skal igennem for at kunne handle på en trivselsbekymring eller igangsætte en generel trivselsindsats.

Konsekvensen er, at medarbejdere ikke ved, hvor de skal gå hen og få hjælp, hvilke redskaber de har til rådighed og hvilke kolleger, der kan løse opgaven sammen med dem.

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- Hvad skal vi? Hvad kan vi? Hvad må vi? Hvem kan hjælpe os?

VIDEN

BEGREBER BRUGES FORSKELLIGT AF FORSKELLIGE

De samme begreber anvendes forskelligt af forskellige, og forskellige begreber anvendes til at beskrive det samme. Vi taler ikke samme sprog i samarbejdet, og begreberne, vi anvender til at beskrive, drøfte og løse opgaver, er ikke definerede og tydelige.

Konsekvensen bliver ofte, at den enkelte medarbejder er nødsaget til at oversætte kommunikationen ind i egen praksis med risiko for manglende konsensus i og forståelse for den samlede og fælles indsats.

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- Ofte ved vi ikke, hvem der arbejder med hvem, om hvad og hvornår.
- Succes afhænger af bestemte individer.

VIDEN

UENDELIGT MANGE SKEMAER

De adspurgte i kortlægningen oplever et sandt virvar af skemaer, der skal udfyldes, når et samarbejde med kolleger, samarbejdspartnere eller afdelinger såvel påbegyndes som fortsættes.

Skemaerne opleves fx som værende bureaukratiske, svære at finde og nogle gange uden relevans for indsatsen.

Konsekvensen bliver ofte, at skemaerne bliver udfyldt mangelfuldt, ud fra faglige synsninger og ikke indgår dynamisk i opstart, opfølgning og evaluering.

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- Ofte ved vi ikke, hvem der arbejder med hvem, om hvad og hvornår.
- Hvad skal vi? Hvad kan vi? Hvad må vi? Hvem kan hjælpe os?
- For få voksne tager nok ansvar.
- Møder forandrer sjældent praksis.

VIDEN

VI SER FORSKELLIGT PÅ, HVAD OPGAVEN ER

Fagprofessionelle har forskellige pædagogiske, didaktiske og metodiske grundsyn og tilgange. Det er jf. de adspurgte i kortlægningen som udgangspunkt en stor styrke, når det lykkes at bringe forskelligheden konstruktivt i spil i en helhedsorienteret trivselsindsats. Omvendt kan forskelligheder være ophav til benspænd for en fælles retning og ligeværdighed i samarbejdet og i sidste ende løsning af opgaver.

Konsekvensen af sidstnævnte bliver ofte, at de fagprofessionelle får sværere ved at se udover egne faggrænser, og fleksibiliteten i samarbejdet og opgaveløftet udebliver. Det går for ofte ud over den oplevelse, som den enkelte familie, gruppe, barn eller ung får af sammenhængskraften og inddragelsen i den indsats, der er omkring dem.

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- Møder forandrer sjældent praksis.
- Ofte ved vi ikke, hvem der arbejder med hvem, om hvad og hvornår.
- For få voksne tager nok ansvar.
- Borgere med mange udfordringer, snakker med for mange fra kommunen.

VIDEN

HVEM HAR MANDATET?

Generelt oplever de adspurgte i kortlægningen usikkerhed i forhold til hvem, der har ansvar for hvad i helhedsorienterede trivselsindsatser, der går på tværs af forvaltninger og fagpersoner.

Der gives udtryk for, at der ofte mangler en tovholder på indsatserne, og mange oplever såvel møde- og faghierarkier i møderne.

Konsekvensen bliver, at det bliver vanskeligt at gennemskue, hvordan og hvor højt møderne prioriteres, samt hvem der har mandat til træffe, effektuere og ændre beslutninger, når møderne afholdes. Derudover bliver punkter på dagsordener ofte prioriteret ud fra tovholderens praksis og ikke nødvendigvis med en nysgerrighed på det, som opgaven helhedsorienteret kalder på.

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- Succes afhænger af bestemte individer.
- For få voksne tager nok ansvar.

VIDEN

VI LYKKES, NÅR ALLE VOKSNE OMKRING BARNET SIDDER MED OM BORDET

De adspurgte i kortlægningen giver udtryk for, at det er, når der arbejdes helhedsorienteret omkring barnet/den unge/familien, at det lykkes. Det betyder, at det er væsentligt, at de rette folk inviteres med til møderne, og at alle tager ansvar for handling.

Oplevelsen pt. er, at der afholdes en række møder, hvor personer med kompetencer og mandat til handling ikke er tilstede.

Konsekvensen bliver, at man ikke oplever mødet tilstrækkeligt effektivt for barnet/den unge og familien. Der er en.

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- Møder forandrer sjældent praksis.
- For få voksne tager nok ansvar.
- Borgere med mange udfordringer, snakker med for mange fra kommunen.

VIDEN

ARBEJDET KRÆVER DETEKTIVKOMPETENCER

Når man oplever en bekymring for et barn/ung, kan det kræve mange ressourcer at finde viden om tidligere og nuværende indsatser, hvilke samarbejdspartnere der er/har været involveret, hvornår indsatser er pågået og med hvilken effekt.

Det opleves som svært at se sammenhængen og systematikken i forhold til indsatser på tværs af organisationen.

Konsekvensen bliver ofte en langsommelig proces for alle involverede og/eller en proces, hvor ressourcerne ikke bruges optimalt, og den ønskede effekt udebliver.

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- Ofte ved vi ikke, hvem der arbejder med hvem, om hvad og hvornår.
- Succes afhænger af bestemte individer.

VIDEN

DET ER UKLART HVORNÅR OG HVEM, DER MÅ SIGE HVAD

De adspurgte oplever at sidde i mødefora, hvor man er usikker på, om man må sætte andres fagkompetencer i spil.

Det kan for nogle ligeledes være svært at vide om der er informationer, man ikke "må" italesætte på de enkelte møder i forhold til tavshedspligt, lovgivning og de tilstedeværende.

Konsekvensen af dette kan være, at der skal etableres nye møder og dermed en forlængelse af processen, eller at væsentlige informationer og dermed muligheder går tabt.

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- Hvad skal vi? Hvad kan vi? Hvad må vi? Hvem kan hjælpe os?
- Ofte ved vi ikke, hvem der arbejder med hvem, om hvad og hvornår.
- Borgere med mange udfordringer, snakker med for mange fra kommunen.

VIDEN

FOKUS PÅ IKKE AT TAGE OPGAVER MED HJEM

Der bliver givet udtryk for, at man oplever at sidde ved møder, hvor der som udgangspunkt sidder en række fagfolk med relevant viden og indsigt i familien, hvor det alligevel kan være svært at få ansvaret for handlinger placeret.

Konsekvensen af dette kan være, at det enten ikke er de mest givende indsatser, der sættes i værk, eller at barnet/den unge ikke får den hjælp og støtte, der er behov for.

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- Møder forandrer sjældent praksis.
- Succes afhænger af bestemte individer.
- For få voksne tager nok ansvar.

SYNLIG FRITID

Succeskriterier

- *I alle tilfælde, hvor der er en bekymring for et barn eller en ung, overvejes det, hvilken rolle fritid i bred forstand bør spille.*
- *Der er en oplevelse blandt børn, unge og familier, som møder en fritidspædagogisk indsats, at denne indsats opleves som betydningsfuld for deres udvikling.*

KERNEPROBLEMER – SYNLIG FRITID

- Det er tilfældigt om fritid spiller en rolle i indsatser.
- Fritidsindsatser ses ikke som valide og legitime løsninger.
- Fritid anses som metodisk svagt som fagområde (hierarki).
- Svag opmærksomhed på fritidens vigtighed ift. faglig og personlig trivsel.

VIDEN

Synlig fritid

VIDEN

HVORNÅR FRITID INDDRAGES, ER IKKE SYSTEMATISK

Fritiden ligger ikke "lige til højrebened" for alle fagområder eller fagpersoner, og der opleves således stor forskel på i hvor høj grad, hvordan og hvornår, fritid og dens ressourcer indtænkes og inddrages ift. trivselsindsatser.

Der er i tværfaglige sammenhænge og indsatser med udgangspunkt uden for det fritidspædagogiske område pt. ikke udbredte stringente procedurer eller arbejdsgange, der beskriver eller inddrager hverken fritiden som område eller de ressourcepersoner, der er tilknyttet fritid i bred forstand.

Omvendt giver den fritidspædagogiske praksis udtryk for i højere grad også selv at kunne initiere og invitere ind eller sætte sig selv i spil i tværfaglige samarbejder, end hvad tilfældet har været.

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- Det er tilfældigt, om fritid spiller en rolle i indsatser.
- Svag opmærksomhed på fritidens vigtighed ift. faglig og personlig trivsel.

VIDEN

INGEN HAR ANSVARET FOR AT TÆNKE FRITID IND

Når fritid ikke er direkte repræsenteret i mødefora, hvor trivselsindsatser og tiltag på tværs planlægges, iværksættes og udføres, og ingen øvrige aktører til stede samtidig oplever at have fritid (herunder inddragelse af civilsamfundstilbud) som kerneopgave, mister fritiden sin stemme og sit mandat på dagsordenen.

Hvis fritiden alligevel formår at komme i spil, er det snarere ved tilfældighed og bliver afhængig af individer og deres handlingsgrad.

Fritidens mulighed for at være en aktiv medspiller bliver afhængig af, at nogen får øje på dens potentiale, ekspliciterer og bringer det i spil, og at alle nikker anerkendende til dens bidrag.

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- Det er tilfældigt, om fritid spiller en rolle i indsatser.
- Svag opmærksomhed på fritidens vigtighed ift. faglig og personlig trivsel.

VIDEN

CIVILSAMFUNDSINDSATSER ER SJÆLDENT DEL AF HANDLEPLANER (KRÆVER MOD)

Det kræver mod som fagperson at inddrage civilsamfundsindsatser aktivt og systematisk som en betydnings-fuld del af en helhedsorienteret kommunal (social)pædagogisk indsats. Nedenstående er eksempler på forskellige perspektiver, der kan være på spil, når civilsamfundsindsatser ikke når med som aktør i en indsats.

"Tør jeg bero mig på, at frivilligheden er "dygtig" nok, når det handler om mennesker i særligt sårbare og udsatte positioner, der af samme årsag optræder i kommunale systemer, og når det er mig, der i sidste ende er ansvarlig for indsats og udvikling?"

"Vil frivillige tilbud tage "kunder" fra mig i min kommunale åbningstid, som har negative konsekvenser

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- Fritid anses som metodisk svagt som fagområde (hierarki).
- Fritidsindsatser ses ikke som valide og legitime løsninger.

VIDEN

FRITIDSINDSATSER ER IKKE EN "SKAL" FORANSTALTNING

Fritidens vilkår for inddragelse optræder markant anderledes end andre instansers, og det har en betydning i praksis. Der er fx skolepligt, og der er paragraffer, der dikterer og sætter tydelig ramme for praksis i socialforvaltningen. Men der findes ingen krav om, at man skal "gå til fritid". Er fritiden en del af indsatser på tværs, vil det som regel være med det udgangspunkt, at den kan vælges fra igen - både af kommunale aktører og barn/ung/familie. Det er særligt der, hvor den fritidspædagogiske praksis er direkte forbundet med andre faggruppers praksis, at disse forskelle mærkes og træder eksplicit frem.

Som konsekvens af at være et tilbud, som det er legalt både at vælge til eller fra eller periodisk træde ind og ud af og som regel være mindre i volumen fx medarbejdermæssigt end dem, man er forbundet med, resulterer nogle gange i en følelse af at være et usynligt område eller gæst i eget hus, samt at skulle kæmpe for sin plads i indsatser og sin legitimitet op gennem systemet.

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- Det er tilfældigt, om fritid spiller en rolle i indsatser.
- Fritidsindsatser ses ikke som valide og legitime løsninger.

VIDEN

FRITIDSPÆDAGOGER INDDRAGES SJÆLDENT I TVÆRFAGLIGE MØDER MED BØRN/UNGE/FAMILIER

De adspurgte i kortlægningen giver udtryk for, at fritidspædagogisk personale i forskellige kontekster og på forskellig vis ofte ikke optræder som en aktiv del af indsatser og tiltag, der går på tværs.

Nogle oplever ikke at modtage information om eller blive inddraget, når der iværksættes indsatser andetsteds i og omkring barnet/den unge/familiens liv og kommer dermed ofte "på bagkant" i egen praksis.

Andre oplever i udbredt grad sporadisk eller ingen inddragelse der, hvor de ikke selv er primære beslutningstagere eller direkte kommunikationskanaler for modtagelse af relevant information og mødeindkald. I stedet bliver de afhængige af andre faggruppers ledelse ift. videreformidling og prioritering af ressourcer. Der, hvor ikke alle kan deltage, og andre ressourcer foretrækkes, er der en udpræget oplevelse af mangel på stringens og systematik ift. fx fælles drøftelser forud for møder eller efterfølgende bidrag ind i indsatser.

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- Det er tilfældigt, om fritid spiller en rolle i indsatser.
- Fritidsindsatser ses ikke som valide og legitime løsninger.
- Fritid anses som metodisk svagt som fagområde (hierarki).
- Svag opmærksomhed på fritidens vigtighed ift. faglig og personlig trivsel.

VIDEN

MANGLENDE VIDEN OM CIVILSAMFUNDS- OG FRITIDSPÆDAGOGISKE INDSATSER

Der opleves stor forskel på i hvor høj grad, og hvordan fritid i bred forstand og dens bidrag optræder i forskellige faggrupperes mindset og praksis. Én af årsagerne hertil angives som mangel på viden om, hvad fritiden kan, hvordan man gør, hvad og hvor det findes – og at det kan kræve ekstra ressourcer, man må lade gå fra noget andet for at opsøge viden i tilstrækkelig grad til at gøre det anvendeligt.

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- Det er tilfældigt, om fritid spiller en rolle i indsatser.

VIDEN

HVEM KAN HJÆLPE MED INDSATSER I FRITIDEN?

De adspurgte i kortlægningen anerkender, at tilbud i fritiden kan styrke børn og unges trivsel. De giver også udtryk for, at det er meningsgivende og ønsker at inddrage tilbud i fritiden. Men igangsættelse og udmøntning bliver udfordret af definitionsspørgsmål ift. ramme og opgaveløsning. For hvis opgave er det fx at følge et barn eller en ung ud i et foreningstilbud i civilsamfundet, når man er kommunal instans? Hvis det er "vores" opgave, hvordan løses det inden for den eksisterende ramme? Og hvis det ikke er en mulighed, hvem kan så hjælpe og hvordan?

Det kan ligeledes være svært for fagpersoner at vurdere, hvordan og hvor meget frivillige, der er i kontakt med barnet/den unge fx i et foreningstilbud, kan inddrages og involveres i indsatser og tiltag.

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- Det er tilfældigt, om fritid spiller en rolle i indsatser.
- Fritid anses som metodisk svagt som fagområde (hierarki).

FRAVÆR/ FÆLLESSKABER

Succeskriterier

- *Stabile tendenser frem mod øget fremmøde i dagtilbud, skole og ungdomsuddannelse.*
- *Antallet af børn/unge med fravær over 25 % i skolen er faldet med 1/3.*
- *Stabile tendenser frem mod øgede deltagelsesmuligheder i fællesskabet.*

KERNEPROBLEMER – FRAVÆR/FÆLLESSKABER

- Fraværsindsatser forgår oftest løsrevet fra alt andet.
- Indsatser er ofte ”søjlebaserede”.
- Ingen har samlet overblik over muligheder.
- Hvem har ansvaret for fremmøde?
- Alt for lidt fokus på fællesskabspotentiale og motivationsmekanisme.

VIDEN

Fravær/Fællesskaber

VIDEN

VI VED FOR LIDT OM, HVAD ANDRE GØR

Mange oplever, at der ikke er en kontinuerlig information/kommunikation omkring fælles bekymringer på tværs af faggrupper.

Det kan være svært at få et overblik over hvilke samarbejdspartnere, man reelt har omkring en opgave. Der kan også være samarbejdspartnere, som bør inddrages, men ikke bliver det.

Der kan mangle fokus på inddragelse af familien samt deres netværk, hvad gør og kan familien, og hvordan inddrages de i indsatser omkring børn/unge.

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- Fraværsindsatser forgår oftest løsrevet fra alt andet.
- Indsatser er ofte "søjlebaserede".
- Ingen har samlet overblik over muligheder.

VIDEN

VÆRDIFULDE MØDER KRÆVER, AT ALLE DE RIGTIGE ER MED

Der gives udtryk for blandt de adspurgte, at man ofte har møder, der ikke fører til direkte handling. Oftest skal man efterfølgende ud og kontakte andre relevante samarbejdspartnere.

Det kan være svært at forudsige, hvem de rette mødedeltagere er. Det kan betyde, at man ikke får de rette ressourcer i spil og anvendt optimalt.

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- Ingen har samlet overblik over muligheder.
- Indsatser er ofte "søjlebaserede".

VIDEN

DAGLIGE INDSATSER FREMHÆVES IKKE

Det opleves, at der ikke er fokus på de indsatser, der gøres i den daglige praksis. At de erfaringer, der er gjort, ikke inddrages nok i det videre forløb.

Der er oftest ikke mulighed for eller opmærksomhed på at videndele på tværs i organisationen – dette gælder også på de mere overordnede linjer.

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- Fraværsindsatser forgår oftest løsrevet fra alt andet.
- Indsatser er ofte ”søjlebaserede”.
- Alt for lidt fokus på fællesskabspotentiale og motivationsmekanisme.

VIDEN

SUCCESER SKABES, NÅR NOGEN SIDDER FOR BORDENDEN

Der gives udtryk for frustration, når trivselsindsatser ikke koordineres, og når der er tvivl om, hvem der har ansvaret for hvad.

Det betyder, at muligheden for opfølgning og kvalificering forringes og der er dermed risiko for manglende effekt i den givne trivselsindsats.

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- Fraværsindsatser forgår oftest løsrevet fra alt andet.
- Indsatser er ofte ”søjlebaserede”.
- Ingen har samlet overblik over muligheder.

VIDEN

VI FORSTÅR FRAVÆR, BEKYMRING OG ANSVAR FORSKELLIGT

Der er mange forskellige holdninger og perspektiver i forhold til, hvornår man definerer fravær som bekymrende.

I dagtilbud er fravær ikke nødvendigvis et problem eller en bekymring, men er fortsat et opmærksomhedspunkt. Der opleves ikke et ensartet blik for dette.

Der er forskellige bud på hvornår og hvilket fravær, der er bekymrende.

Der er tendens til at pålægge andre parter ansvar for fravær - forældre, den unge eller skolen.

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- Hvem har ansvaret for fremmøde?
- Alt for lidt fokus på fællesskabspotentiale og motivationsmekanisme.

VIDEN

8%, 10% ELLER 15%, HVAD GØR VI HVORNÅR?

Der gives udtryk for, at selvom der er en lovgivning, der skal følges, løser dette ikke problematikken.

Der er ikke ensartethed i forhold til hvornår, og hvad gør vi, og om det kun gælder ulovligt fravær, eller man bør kigge mere på det samlede fravær.

Man udtrykker ønske om et mere fælles blik på tværs i organisationen for det forebyggende arbejde - altså inden man rammer de 15%

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- Fraværsindsatser forgår oftest løsrevet fra alt andet.
- Indsatser er ofte "søjlebaserede".
- Ingen har samlet overblik over muligheder.
- Hvem har ansvaret for fremmøde?
- Alt for lidt fokus på fællesskabspotentiale og motivationsmekanisme.

VIDEN

MANGLENDE METODE, DOKUMENTATION OG SYSTEMATIK IFT. DAGLIGDAGENS ARBEJDE

Alle forsøger at finde de rette løsninger. Det kan give manglende overblik samtidigt med, det koster mange ressourcer.

Man oplever, at der ikke er en fælles forståelse af metoder, dokumentation og systematik i den daglige praksis.

Nogle tematikker/områder mangler man en viden omkring, og man kan på den baggrund komme til at mangle handlemuligheder.

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- Fraværsindsatser foregår oftest løsrevet fra alt andet.
- Indsatser er ofte "søjlebaserede".
- Ingen har samlet overblik over muligheder.
- Alt for lidt fokus på fællesskabspotentiale og motivationsmekanisme.

VIDEN

MANGE PROFESSIONELLE SIGER FØRST TIL, NÅR DE SELV HAR GJORT ALT, HVAD DE KAN

Mange har en forståelse af, at man skal have afsøgt alle muligheder inden for egen praksis/handlerum, inden man efterspørger yderligere tiltag.

Når man efterspørger yderligere hjælp, har man ofte brugt store ressourcer og afprøvet viden og værktøjer inden for egen praksis. Man har derfor ofte brug for, at andre går aktivt ind i opgaveløsningen.

Der gives udtryk for, at jo tidligere man er sammen om opgaven, jo større mulighed har man for at lykkes.

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- Fraværsindsatser forgår oftest løsrevet fra alt andet.
- Indsatser er ofte "søjlebaserede".
- Ingen har samlet overblik over muligheder.

SSP

Succeskriterie

- *Færre unge optræder gentagende gange på SSP-listerne.*

KERNEPROBLEMER – SSP

- Svag kobling mellem SSP team og udfører.
- SSP indsatser/snakke foregår uafhængigt af hinanden på mange forskellige møder.
- For få aktører tager ansvar for SSP indsatser.

VIDEN

SSP

VIDEN

BESKRIVELSE AF NUVÆRENDE SSP ORGANISERING

Blandt adspurgte interessenter er der usikkerhed om, hvordan den nuværende SSP organisering er bygget op, og hvordan organiseringen i sammenhæng er tiltænkt som understøttelse af den praksis, børn, unge, familier og fagprofessionelle oplever i deres hverdag.

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- Svag kobling mellem SSP team og udfører.
- SSP indsatser/snakke foregår uafhængigt af hinanden på mange forskellige møder.
- For få aktører tager ansvar for SSP-indsatser.

VIDEN

SSP OPGAVEN ER UKLAR

Relevante samarbejdspartnere i SSP organiseringen er usikre på, hvilken opgave og ansvar de har ind i en specifik indsats, som ligger perifært i deres hovedopgavefelt. Det medfører utydelige samarbejdsflader, som derfor ikke udnyttes til at skabe en helhedsorienteret indsats for den unge.

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- Svag kobling mellem SSP team og udfører.
- SSP indsatser/snakke foregår uafhængigt af hinanden på mange forskellige møder.
- For få aktører tager ansvar for SSP-indsatser.

VIDEN

LOVGIVNINGEN – OG DET VI IKKE LEVER OP TIL

SSP lovgivningen fordrer, at forældre til en ung, der optræder på den ugentlige SSP-liste, kontaktes og orienteres herom. Denne del af lovgivningen udføres ikke til fulde i praksis. På SSP overleveringsmødet, hvor politiet lovformelt videreformidler information om hvilke unge, og hvorfor de optræder på den ugentlige SSP-liste, er der ikke aftalt en systematik for orientering af forældre/værger.

Herudover opleves SSP lovgivningen for en del af de adspurgte som en hæmsko for videreformidling af viden og samarbejde på tværs i organisationen. Der er tvivl om, hvad man må, kan og bør samarbejde om jf. SSP lovgivningen.

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- For få aktører tager ansvar for SSP-indsatser.

VIDEN

DRØFTELSER PÅ OVERLEVERINGSMØDER HAR OFTE INGEN INDFLYDELSE PÅ ANDRE SSP FORA

Deltagere på SSP overleveringsmødet oplever ofte, at den viden om og erfaringer med indsatser, der drøftes og overleveres i dette forum, ikke oversættes eller formidles ind i andre relevante SSP fora. Det betyder, at SSP overleveringsmøder fungerer som isoleret mødeforum, men samtidig fungerer som en bias i den samlede SSP understøttelse.

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- Svag kobling mellem SSP team og udfører.
- SSP indsatser/snakke foregår uafhængigt af hinanden på mange forskellige møder.
- For få aktører tager ansvar for SSP-indsatser.

VIDEN

HANDLINGSAFТАЛЕEMNER

I dataoverblikket over hvilke temaer, man i SSP regi udarbejder handlingsaftaler på baggrund af, er det tydeligt, at særligt følgende emner gør sig gældende:

- Butikstyveri
- Fravær
- Venner

Det understøtter nødvendigheden af, at vi i højere grad får skabt sammenhæng og endnu mere kvalitet i de mødefora, samarbejdsflader og indsatser, der også har et SSP formål.

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- Svag kobling mellem SSP team og udfører.
- SSP indsatser/snakke foregår uafhængigt af hinanden på mange forskellige møder.
- For få aktører tager ansvar for SSP-indsatser.

VIDEN

UKLART HVEM DER HAR MANDAT OG BOLD

For relevante parter i det nuværende SSP samarbejde, er det ofte uklart, hvem der kan træffe beslutninger om den samlede indsats for en ung, hvem der skal og kan bidrage, og hvem der efterfølgende løser opgaverne.

Det betyder, at opgaver ofte løses i dele uafhængigt af hinanden. Konsekvensen heraf kan være mange aktører med særopgaver og mål, manglende overblik over elementer i indsatsen og uklarhed over formålet med de enkelte opgaver.

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- SSP indsatser/snakke foregår uafhængigt af hinanden på mange forskellige møder.
- For få aktører tager ansvar for SSP-indsatser.

VIDEN

DER ARBEJDES IKKE NOK MED UNGDOMSKULTUR

De adspurgte peger på, at vi i Fredericia mangler en fælles strategi og ramme for, hvordan vi vil opprioritere de unges fællesskaber. Vi mangler kreative tilbud og miljøer, som appellerer til en bredere skare af unge end det, eksempelvis Ungdommens Hus og andre tilbud repræsenterer for nuværende.

Konsekvensen kan blive, at unge mangler sunde eller for dem interessante og motiverende fællesskaber at træde ind i, og derfor enten opsøger fællesskaber, der ikke matcher dem, eller at de slet ikke opsøger fællesskaberne.

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- SSP indsatser/snakke foregår uafhængigt af hinanden på mange forskellige møder.
- For få aktører tager ansvar for SSP-indsatser.

VIDEN

SSP STOPPER LIGE NU VED 18 ÅR

For nuværende fortsætter SSP understøttelsen ikke, når en ung fylder 18 år. Det har ofte den konsekvens, at sammenhængen i en igangværende helhedsorienteret SSP indsats omkring en ung bortfalder. Ligesom at en igangsættelse af en nødvendig SSP indsats omkring en ung over 18 år ikke lader sig gøre. Derudover mangler brobygningen i samarbejdet med andre fagprofessionelle og afdelinger, som fortsat understøtter indsatser udover det 18. Leveår for udsatte unge.

RELATEREDE KERNEPROBLEMER:

- SSP indsatser/snakke foregår uafhængigt af hinanden på mange forskellige møder.
- For få aktører tager ansvar for SSP-indsatser.

NÆSTE SKRIDT

Designfasen